

Náš principál píše dopis publicistovi Vladimíru Justovi, ale proč by si jeho prohlášení nemohli přečíst i občané, nejen z Prahy 5.

Milý pane Juste, pane doktore před divadlo,

tak už jsou tomu tři roky, co jsme poprvé nebyli hodni podpory své činnosti, šestnáctileté permanentní činnosti střediska místní kultury, divadelního klubu Občanského sdružení, Krytového divadla Orfeus. A dva roky, kdy jste se poprvé zastal našich divadelních grantových osudů proti z vůli MČ Prahy 5. Ta nás sice zachovala při životě, ozdobivši naši existenci hrdým titulem věčného břemene a uchránila před případnou likvidací novým majitelem domu, ale úlitbou jemu do vínku zvýšila nám nájem o 100%, aby nízký nájem nebytových prostorů pro kulturní účely nebyl do očí (!). Budiž.

Radní Tuček, radní který byl původcem našich strážní (zlé zasvěcené jazyky o něm mluvily jako o bývalém řezníkově či trafikantovi – možná si pletu původní profese místních pracovníků v kultuře, omlouvám se, ale stejně není možné, aby to byla pravda!), tedy pan Tuček šel onehdy do opozice proti JUDr. Jančíkovi, a tak ho vyhodili. Ale zloba vůči nám setrvačností zůstala zachována: letos už třetím rokem jsme nedostali ani korunu na provoz. Chápu, že grant se nedá nárokovat a pokud jde o nás, tak rozhodně ne na Praze 5, to už mi s velkou péčí bylo vysvětleno. Co na tom, že uvádíme díla za bolševika perzekuovaných básníků... Co na tom, že se za námi ti básníci přijdou i podívat a nejsou to jména k zahození: Jan Vladislav oslavil přitom u nás i své narozeniny, na které přišel i Václav Havel, medailon bolševickým kriminálem zmařeného života Jaromíra Šavrdy viděla jeho žena Dolores a točila jej i ostravská (pochopitelně, že ne pražská!) televize, navštívili nás básníci Zbyněk Hejda, Petr Král, Prokop Voskovec, Pavel Šrut, Irena Obermannová, Mikuláškův večer u nás zažila jeho žena Věra, Radu Țuculescu přijel na svoji světovou premiéru Letní zahrádka (z MČ nepřišel nikdo!), spolupracujeme s knihovnou Libri prohibiti Jiřího Gruntoráda, která archivuje veškeré samizdaty za bolševika pronásledovaných autorů. Že by tohle vadilo při rozhodování o grantech? Nebo snad to, že jsem se odvážil práci grantové komise kritizovat? Ostatně plody mé opozice se letos projevily v udělení grantů: dostaly je spolky, které se skutečně zaobírají kulturou. Byť jde o zanedbatelné částky. Že taky turistické kroužky, to už je jiná věc. Ale rozhodně ubylo těch pivních festivalů a večerů pod sombréry. Já chápu vše, i to nepochopitelné, jen nepochopím jak za ta léta, s výjimkou úřadem vyhozené Lubici Riedelbauchové a odešlé pracovnice dr.Kroupové, se nikdo z kulturních pracovníků MČ nepřišel podívat, co jsme zač a co vlastně děláme. Jak to kontrastuje se zvyklostmi pracovníků grantové komise NVP.

A tak dojatě vzpomínám, jak dětinsky jsme se radovali z ohlasu v tisku a ve Vašich relacích, v domnění, že to k čemu bude. A ono to nakonec vyznělo, jak se

tak na to dívám, jen jako plácnutí do vody. Nedosáhlo se vůbec ničeho. Demokracie je sice milá, že se může všechno říkat, ale pokud člověk není Rom nebo buzík, tak to ani nevzbudí pozornost a je to veskrze na prd a ten náš krásný český svět kvete dál po svém. Mně už z toho není ani špatně, mně je z toho jen smutno. A člověk pak uvažuje, jestli si opravdu přál státní systém těchto kvalit. A marně dumá koho jít volit a jestli vůbec to má nějakou cenu. Protože všichni ti zvolení nakonec zbytní v nelidi a z lidí si tam dosadí ty svoje.

Tak Vás aspoň s tím třetím výročím pozdravuji a vyřídte také srdečné pozdravení svému kolegovi, panu Rejžkovi. Snad už se vzpamatoval ze silných zážitků, které mu připravily soutěž evropských šlágrů, co ji komentoval z Moskvy. Taky má těžký život. A někdy se přijďte podívat. Dokud jsme.

Srdečně zdraví Radim Vašinka!